

Hertig Vilhelms visa

av

Evert Taube

fritt översatt från Vilhelm av Akvitanien
provensalska original och tonsatt i 1100-
talets tonart, den doriska. Vilhelm som
var korsfarare och nionde hertig av Akvi-
tanien avled den 10 februari 1127.

Jag känner mig häjad att gunga
ett tag.

fast nog blir min visa av sorge-
ligt slag.

aldrig mer till kvinnor går jag
i Peitau eller
vart i Lemozi.

*
För går jag till kvinnor och
lämnar min son
så kommer båd' nära- och
fjärran ifrån
Krigare titat och vi slår
innan jag minner hem från
Lemozi.

Och sorglig det bli väl min
 om barnen och ^{snarliga} död
^{Käre} Frände! ~~Folcos~~ Skänk oss ditt
 och beskydda min gosse den enda!
 *
 nas i nöd

Men gör du dig inte det
 och ~~int' heller~~ ^{minsta besvär} kungen ^{ej heller} som
 ja, då är Gascoignarn snart
 just det värsta som kunde
 oss hända.
 *

Min son han är inte nog
 och inte nog tapper, och listiga
 har ju alltid sådant på kunn
 och de slår honom snart överända.
 *

Jag har gjort dig ^{orätt} ~~ett~~ min käre
kusin.
Men hämmen är Herrens, den är inte
din!

Bed till Gud, du kan ju latin
på romanska ber jag ~~att~~ ~~vi~~
skonas,
om förskoning

Rätt livad det var jag och
lustig och kär
men nu vill vår Herre ha slut
på det där.

Tung är bördan som jag nu bär,
omina synder ~~de~~ ~~med~~ ~~du~~ ~~serat~~.
jag bär till
kärre försoning

Jag kände mig häjad att tjunga
rent ut
och bätta mitt hjärta. Snart
stundar mitt slut.

Flicka! Räck mig genast din
trut
och din barm och dröj kvar i
min boning.

Evert Laabe

Herlig Vilhelms Visa.

Sångstämman

original -

manus

E. T.

18.

~~XII~~

56.

Hertig Vilhelms visa

Riddarballad.

Text & musik Evert Taube

Handwritten musical score for "Hertig Vilhelms visa" in 3/4 time. The score consists of three staves with lyrics in Swedish. Chords are indicated above the notes. There are red annotations: "gör jag en" and "blir" in the second staff, and "da fast" in the first staff.

Jag kån-ner mig hä-gad att sjung-a ett tag ~~da~~ fast

~~gör~~ jag en vi-sa av sorg-e-ligt slag ald-rig mer till

kuin-ner jag går i Pei-tan el-ler bort i Li-mo-za

18. XII 1956

originalmanus.

Evert Taube